

ποιηθῶσι, νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του! Ἡ ἀγωνία τοῦ ταλαιπώρου τοιαῦτα διαλογιζομένου ἐπηυξάνετο ἐκ τῆς σιγῆς τῆς νυκτός, ὅτε ὁ ὀφθαλμὸς μένει ἄνευ ἀσχολίας, τὸ δὲ πνεῦμα δὲν ἔχει τι πρὸς διασκέδασιν, καὶ ἐκ τῆς ὀριζοντίου θέσεως ἧτις παρέχουσα εἰς τὸ σῶμα ἐντελῆ ἀκίνησιαν καταλείπει τὸν νοῦν ἀνυπεράσπιστον εἰς τοὺς φόβους καὶ εἰς τὰς φροντίδας. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ κ. Σέβης ἀνῆπτε τὴν λυχνίαν του, ἐλάμβανε τὴν ἐφημερίδα καὶ προσεπάθει εἰς μάτην ἢ ἀναγνώσῃ, πρὸς ἄκραν δυσαρέσκειαν τῆς ἀγαθῆς κυρίας Σέβης, ἧτις παρπονεῖτο σιγὰ καὶ ἐστρέφετο πρὸς τὸν τοῖχον διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸ φῶς.

Ἐν τῷ μεταξῦ ὁ καταχθόνιος ἀνθρωπίσκος ἀγγαλιῶν διὰ τὴν κακεντρέχειάν του ἀπῆρχετο γελῶν σαρδωνικῶς ὅπως κωδωνίσῃ ὀλίγον τι ἀπωτέρω τὸν σάκκον καὶ τὴν ἀλυσίδα του. Ἰδοὺ αὐτὸς νῦν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Καλογραϊῶν, ἀναθεν τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου, ὅπου ὅλα τὰ παράθυρα εἶνε σκοτεινά, πλὴν ἐνὸς μόνου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου. . .

Καίτοι ἡ ὥρα εἶνε προκεχωρηκυῖα, ὁ Γεώργιος Φρομῶν ἀκόμη δὲν κατεκλίθη. Καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, μετὰ τὴν κεφαλὴν μεταξῦ τῶν χειρῶν του, ἐν τῇ τυφλῇ καὶ ἀφῶφ ῥέμβῃ τῶν προσβληθέντων ὑπὸ ἀνυπερθέτου συμφορᾶς, ἀνελογίζετο τὴν Σιδωνίαν, τὴν φοβερὰν Σιδωνίαν, ἧτις ἐκοιμάτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ ὑπεράνω πάτωμα. Τὸν εἶχε τρελλάνει ὀριστικῶς. Ἦτο βέβαιος ὅτι τὸν ἠπάτα, ἔχουσα σχέσεις μετὰ τινος ἐκ Τουλούσης ὀξυφώνου, τοῦ Καζαβόν, ἐκείνου, τοῦ λεγομένου καὶ Καζαβόννη, ὃν εἶχεν εἰσαγάγει εἰς τὴν οἰκίαν ἢ κυρία Δόβσων. Ἀπὸ πολλοῦ τὴν καθικέτευε νὰ μὴ συναναστρέφῃται πλέον αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν· ἀλλ' ἡ Σιδωνία δὲν τὸν ἤκουε καὶ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν, προκειμένου περὶ μεγάλου χοροῦ ὅστις ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν οἰκίαν της, ἐδήλωσε ῥητῶς ὅτι εἶχεν ἀμετάπρεπτον ἀπόφασιν νὰ προσκαλέσῃ τὸν ὀξυφῶνον.

— Βίβε λοιπὸν ἐραστής σου! ἀνέκραξεν ὁ Γεώργιος μετὰ θυμοῦ, προσηλῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐπὶ τῶν ἰδικῶν της.

Ἡ Σιδωνία δὲν ἠνῆθη· οὔτε καν ἀπέστρεψε τὸ βλέμμα. Ἀπλῶς μόνον ἀπαθέστατα, μετὰ τὸ κακεντρέχεῖς μειδιάματά της ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι δὲν ἀνεγνώριζεν εἰς κανένα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κρίνῃ ἢ νὰ περιορίζῃ τὰς πράξεις της, ὅτι ἦτο ἐλευθέρη, ὅτι ἠνόει νὰ μένῃ ἐλευθέρη καὶ νὰ μὴ τυραννῆται οὔτε παρ' αὐτοῦ οὔτε παρὰ τοῦ Ἰσιλερ. Διῆλθον οὕτω μίαν ὥραν περίπου ἐντὸς τῆς ἀμάξης ἐχούσης καταβιβασμένα τὰ παραπετάσματα, φιλονεικούντες, ὑβρίζοντες ἀλλήλους, ἐτοιμοὶ σχεδὸν νὰ ἔλθωσιν εἰς χεῖρας. . . .

Καὶ νὰ συλλογίζηται ὅτι χάριν τῆς γυναι-

κὸς αὐτῆς εἶχε τὰ πάντα θυσιάσει, τὴν περιουσίαν του, τὴν τιμὴν του, καὶ αὐτὴν προσέτι τὴν ἀξίεραστον Κλαίρην, κοιμωμένην μετὰ τοῦ τέκνου του εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον, ὀλόκληρον εὐδαιμονίαν, ἧτις εὕρισκετο ἐκεῖ, ὑπὸ τὰς χεῖράς του καὶ τὴν ὁποῖαν περιεφρόνει χάριν ἐκείνης τῆς ἀθλίας! . . .

Καὶ τώρα τοῦ ὁμολογεῖ ὅτι δὲν τὸν ἠγάπα πλέον, ὅτι ἠγάπα ἄλλον. Αὐτὸς δὲ ὁ δειλὸς τὴν ἠγάπα ἀκόμη! Μὲ τί φίλτρον ἄρα γε τὸν εἶχε ποτίσει;

(Ἔπεται συνέχεια).

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΔΟΝ ΠΕΤΡΟΣ

ΕΝ Τῇ ΑΛΛΟΔΑΠῃ· ΚΑΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Διὰ πρώτην φοράν τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα καὶ ἡ λευκὴ γενειὰς τοῦ δὸν Πέτρου μοὶ ἐπεφάνησαν ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Νέου Ξενοδοχείου τοῦ Καίρου. Περιεπάτει κατὰ μῆκος τοῦ διαδρόμου, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ τρίτου πατώματος. Ἐπροτίμησε τὸ τρίτον πάτωμα, ἐνεκα τῆς θαυμασίας θέας τῆς ἐκτεινομένης ἐξ αὐτοῦ πέραν τῶν ὑψηλῶν δένδρων τοῦ Ἐσβεκίε καὶ διότι κατοικῶν τις ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ περιπατῇ εἰς τὸ ἡλιακόν, ὁπόθεν διακρίνονται αἱ Πυραμίδες, ὁ Νεῖλος καὶ τὸ φρούριον.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους προτιμήσαντες καὶ ἡμεῖς τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα, ἐσυμπαθήσαμεν ἀμέσως πρὸς τὸν σεπτὸν ξένον, ὅστις περιφρονῶν τὴν ἐθιμοτυπίαν ἐταξείδευεν ὡς περιηγητῆς καὶ οὐχὶ ὡς ἡγεμῶν. Ἄλλ' ὁ Κεδίβης καὶ οἱ πασσάδες, πάντες ἄνδρες εὐσαρκοὶ, ἀνῆλθον ἀσθμαίνοντες μέχρι τοῦ τρίτου πατώματος, διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰ σεβάσματά των εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας.

Τὴν ἐσπέραν, εἰς τὴν Ὀπεραν, κατὰ τὰ διαλείμματα ὁ δὸν Πέτρος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ὀλίγον κεκλιμένην κατὰ τὴν συνήθειάν του, περιεπάτει ἐν τοῖς διαδρόμοις, μετὰ προσοχῆς παρατηρῶν τοὺς παρερχομένους. Ἡ αὐτοκράτειρα ἔμενον ἐν τῷ θεωρείῳ της μετὰ μίας κυρίας τῆς τιμῆς.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιόν του, μεταβαίνων εἰς Παλαιστίνην καὶ εἰς Συρίαν. Ἐν Βυρηττῷ δυσηρέστησε τὸν διοικητὴν τοῦ Λιβάνου Ρουστὲμ-πασσᾶν, πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Λονδίνῳ ἤδη. Ἰδοὺ διατί:

Ἐνῶ οἱ γενικοὶ πρόξενοι, ἐν μεγάλῃ στολῇ, ὁ γραμματεὺς τοῦ πασσᾶ καὶ ὁ διοικητῆς τῆς Βυρηττοῦ ἀνῆρχοντο διὰ τῆς μίας κλίμακος τοῦ πλοίου, ὁ δὸν Πέτρος κατήρχετο διὰ τῆς ἄλλης, ἐπέβαινε μετὰ τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ ναυάρχου Δελαμάρε κοινῆς λέμβου καὶ ἀπεβιβαζετο εἰς τὴν ξηρὰν, ἐπιφορτίσας τὸν ὑπασπιστὴν του νὰ

ἀναγγεῖλη εἰς τὰς καταπλευούσας ἀρχὰς ὅτι ἡ Α. Μ. ἐξῆλθεν.

— Εὐτυχῶς, ἔλεγε κατόπιν ὁ Ρουστὲμ — πασάς, λίαν λεπτολόγος εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐθιμοτυπίας, εὐτυχῶς ὅπου ἤμην ἀσθενῆς καὶ ἔστειλα τὸν γραμματέα μου!

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἀφῆκαν ἡσυχον τὸν δὸν Πέτρον. Ὁ ἀπλοῦς καὶ φιλελεύθερος αὐτοκράτωρ δὲν ἐζήτηι τίποτε περισσώτερον.

Ἐπανείδομεν τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν ἐν Λισσαβῶνι ἐπὶ τοῦ Ὁρεινίου τῆς Ἐταιρίας τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων.

Ἐπεβιάζοντο διὰ τὰ μεταβῶσιν εἰς Βρασίλιαν καὶ προέπεμπεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ πλοίου ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Πορτογαλλίας. Μεγάλη λέμβος, ἔχουσα ἔνθεν μὲν ὑψωμένον σκῆπτρον, ἔνθεν δὲ στέμμα καὶ ὀδηγουμένη ὑπὸ κωπηλατῶν φερόντων ἐνδυμασίας τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, ἔφερε τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος.

Ὁ δὸν Πέτρος εἶχε τὸ ἦθος ἀνθρώπου, σπεύδοντος ν' ἀπαλλαγῆ τῆς ἐνοχλήσεως τῶν μεγάλων. Καταλιπὼν τὴν ἀκολουθίαν του, περιήρχετο κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τὴν γεφύραν, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστέγου, παρατηρῶν τοὺς ἐπιβάτας καὶ ἐπανῆλθε πρὸς τὴν βασίλισσαν Μαρίαν καὶ τὸν βασιλικὸν ὄμιλον μόλις κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχαριτετισμοῦ.

Ὁ αὐτοκράτωρ παρέμεινεν ἐπὶ τῆς γεφύρας κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Τάγου ἔξοδον, ἐνῶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐκανονοβόλουν πρὸς τιμὴν του καὶ αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουον τὸν βρασιλιανὸν ὕμνον.

Ἐἶχον προχωρήσει ἀρκετὰ, ὅτε τὸ τελευταῖον φρούριον ἔρριψε τὸν τελευταῖον κανονοβολισμὸν ἐν εἴδει ἀποχαριτετισμοῦ τῆς Εὐρώπης πρὸς τοὺς ἀπερχομένους εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Αἱ ῥοδίζουσαι ἐκ τοῦ δύνοντος ἡλίου ἀκταὶ ἐξηφανίσθησαν καὶ ὁ κώδων ἐσήμανε τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

Κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ πλοίαρχος ἐτήρει τὴν θέσιν του εἰς τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης. Δεξιόθεν αὐτοῦ παρεκάθητο ἡ αὐτοκράτειρα, ἀριστερόθεν δ' ὁ αὐτοκράτωρ. Μεταβαίνουσιν καὶ ἐγειρομένην ἐκ τῆς τραπέζης τὴν αὐτοκράτειραν ὠδήγει ὁ πλοίαρχος.

Αἱ θαλαμηπόλοι καὶ ἡ κομμώτρια αὐτῆς ἐγευματίζον ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, ἀλλ' εἰς τὴν τραπέζαν τοῦ τροφοδότου. Ἡ ἀμφίεσις τῆς αὐτοκράτειρας ἦτο ἀπλουστάτη. Κανὲν κόσμημα, καμμία πολύτιμος δαντέλλα. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Μ. χωλαίνει ἐλαφρῶς, ἀλλ' ἡ χωλότης αὕτη δὲν εἶνε δυσάρεστος. Ἐχει ὠραίους ὀφθαλμοὺς, φιλοπράγμονας καὶ φαιδρούς, εἰλικρινὲς δὲ καὶ ἐράσμιον μεϊδιάμα.

Μετὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἐπὶ τοῦ πλοίου γεῦμα ὁ αὐτοκράτωρ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς γεφύρας, ὅπου κατ' αἰτήσιν του ὁ ὑποκόμης Βουόν-Ρετίρο πα-

ρουσίασεν εἰς αὐτὸν τινὰς τῶν ἐπιβατῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδιελέγετο μετὰ πάντων, ὁμιλῶν περὶ τῆς εὐτυχίας τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο μέλλων νὰ ἐπανιδῆ μετ' ὀλίγον τὴν Βρασίλιαν. Τὴν Εὐρώπην ἐθεώρει πολὺ πενιχρὰν (αὕτη εἶνε ἡ λέξις του) λόγῳ φύσεως, μονότονον καὶ καχεκτικὴν λόγῳ βλαστήσεως.

— Θὰ ἰδῆτε τὴν Βρασίλιαν ἔλεγεν. Θὰ τὴν ἰδῆτε καὶ θὰ ἐνοήσητε διατί οὔτε ἡ Αἴγυπτος, οὔτε ἡ Κωνσταντινούπολις μὲ ἐξέπληζαν ἢ μὲ ἐθάμβωσαν.

Τινὲς τῶν Βρασιλιανῶν ἔφερον κατὰ τύχην μεθ' ἑαυτῶν μαῦρα κουκκία τῶν τροπικῶν καὶ κόνιν μανιόκας, δι' ἧς ὁ ἀρχιμάγειρος, κατὰ τὰς ὀδηγίας των, κατεσκευάσε τὴν *φεδζουγιάδαρ*, τὸ ἐθνικὸν ἔδεσμα τῶν Βρασιλιανῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐγέυθη ἐξ αὐτοῦ μετὰ τῆς εὐχαριστήσεως, μεθ' ἧς ἡμεῖς οἱ Ῥῶσσοι τρώγομεν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν φαγητόν, τὸ *τσισσί*.

Εἰς τὸ Δακάρ, ἐν Σενεγάλῃ, ὁ αὐτοκράτωρ ἐξῆλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ μαῦρου βασιλέως Ἡ συνέντευξις ὑπῆρξε πρωτότυπος. Ὁ αὐτοκράτωρ ἵστατο ὀρθίος ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ αἰθίοπος βασιλίσκου, περιστοιχιζομένου ὑπὸ τῶν γυναικῶν του καὶ ἠρνεῖτο νὰ καθήσῃ ἐπὶ ὑπόσαθρου τινος καθίσματος, τὸ ὁποῖον εὐσωμος Μαῦρος ἔτεινεν εἰς αὐτὸν ἐπιμόνωσ.

Ὁ δὸν Πέτρος ἔκαμε πολὺ μικρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

— Αὐτὸ αὐτοκράτωρ! μᾶς ἔλεγον ἐν τῷ τηλεγραφικῷ αὐτῶν ἰδιώματι, αὐτὸ ἀδύνατον. Διατί δὲν ἔχει χρυσὰ γαλόνια στολή του, καπέλου του;

Ἄλλως δὲν ἀγαπῶσι μόνον οἱ Μαῦροι τὰς πομπάς, τὸν χρυσὸν καὶ τὰς λοφίας καὶ δὲν εἶνε μόνον αὐτοὶ οἵτινες τὴν δύναμιν ἐκτιμῶσιν ἀναλόγως τῆς στιλβηδόνης τῶν στολῶν καὶ τῶν πτεροφόρων πέλων.

Ὁ δὸν Πέτρος δὲν ὑπέφερον ἐκ τῆς τρικυμίας. Τὰς ἐσπέρας ἀνεζήτηι διὰ μέσου τῆς ὁμίχλης τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Νοτίου Σταυροῦ καὶ τὸν πολικὸν ἀστέρα, κατερχόμενον πρὸς τὸν ὀρίζοντα καὶ ἐξαφανιζόμενον.

Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς Βαχίαν. Παρέστημεν δὲ εἰς τὴν ἐν τῷ δημαρχεῖῳ γενομένην ὑποδοχὴν. Ἡ αὐτοκράτειρα προίστατο κύκλου κυριῶν, τῶν μὲν λευκῶν, τῶν δὲ μαῦρων.

Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ εἰσῆλθεν, ἡ μουσικὴ ἐτόνισε θορυβῶδῃ ὕμνον. Ἡ Α. Μ. μετὰ διαχύσεως ὅλως βρασιλιανῆς κατησπᾶσθη τινὰς τῶν ὑπηκόων του. Τὰ πυροτεχνήματα, ἀθέατα ὑπὸ τὸν μεσουρανοῦντα ἥλιον, ἀλλὰ διαρκῶς ἐκπυροκροτοῦντα ἐθριάμβευον. Δὲν ἤκουε τις ἢ ἀνευφημίας καὶ θόρυβον.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ὁρεινίου μετεβλήθη εἰς κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Τὸ πλοῖον ἐπληρώθη αἰφνιδίως ἐκ πτηνῶν τοῦ τροπικοῦ, διαφόρων εἰδῶν

ψιτακῶν, πιθήκων, ὄφρων καὶ ἀρωματωδῶν καρπῶν. Ὁ δὸν Πέτρος καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἦσαν καταμαγευμένοι. Διεσκέδαζον ζωηρότατα.

Παραπλεύσαντες ἀκόμη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὴν ἀπέραντον βρασιλιανὴν παραλίαν, τόσον ἐπιτηδείαν εἰς τὸ λαθρεμπόριον, ἐφθάσαμεν τέλος εἰς Ρίον - Ἰανέρον. Πολεμικὸν πλοῖον ἦλθε πρὸς προϋπάντησιν τοῦ Ὁρειόκου. Μόλις εἰσῆλθομεν εἰς τὸν λιμένα θαλαμηγός ἐπλησίασε τὸ πλοῖον καὶ μεγαλόσωμος ζανθὴ κυρία, μὲ ψυχρὰν τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου, ἀνήλθεν ἐπ' αὐτόν, συνοδευομένη ὑπὸ πολυπληθοῦς ἀκολουθίας. Ἦτο ἡ αὐτοκρατορικὴ πριγκήπισσα Ἰσαβέλλα, ἀντιβασιλεύουσα κατὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ πατρὸς τῆς.

Μετ' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὁ σύζυγός τῆς κόμης δ' Ἐ, ἀνὴρ εὐειδής, ἀλλ' ὀλίγον κωφός. Ἡ πριγκήπισσα Ἰσαβέλλα διῆλθε δύο ὥρας ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἀνεχώρησεν ἄνευ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἔμεινε ἐπὶ τοῦ πλοίου μέχρι τῆς δεκάτης τῆς ἐπιούσης. Ἐφκίνητο ὅτι μετὰ λύπης ἀπεχωρίζετο τῆς ζωῆς τοῦ περιγητοῦ, διὰ τὰ ἀναλάβη τὰ ἡγεμονικά του καθήκοντα. Τὴν ἐπιούσαν ἀπεχαιρέτησε πάντας, συλλήθδην καὶ κατ' ἰδίαν, τὸν πλοίαρχον, τοὺς ναύτας, τοὺς ἐπιβάτας. Ἀνεχώρησεν ἄνευ σπουδῆς, παρατηρῶν ἡμᾶς ἀκόμη ἐκ τῆς πρύμνης τῆς ἀτμακάκτου ἧς ἐπέβη καὶ ἀντιχειρῶν τοὺς ἐπιβάτας, οἵτινες ἔχαιρέτων αὐτὸν μᾶλλον ὡς συνεπιβάτην ἢ ὡς αὐτοκράτορα.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα τὸν εἶδομεν εἰς τὴν ὀδὸν Οὐιδίθρ, τὸ μέγα βουλεβάρτον τοῦ Ρίου. Ὑψίστατο παράδοξον ὄλως διαδήλωσιν.

Ἐβάδιζε μόνος, φέρων μέλαιναν βεδιγκόταν καὶ ὑψηλὸν πῖλον, ἐν μέσῳ πλήθους ἀνθρώπων. Τῆς πομπῆς ἠγεῖτο καὶ εἶπετο πολυθύρβος συνοδεία ὠρουμένων, φερόντων δαδάς, τῶν ὑποίων αἰ ἀνταύγειαι ἐφώτιζον τὸ ὄχρον πρόσωπόν του. Μαῦροι, ἐπικίνδυνοι αὐτοί, ἔτρεχον δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς πομπῆς¹⁾. Οἱ φιλήσυχοι ἄστοι κατέφευγον εἰς τὰ παρακείμενα καταστήματα. Μᾶς εἶπον ὅτι οἱ φοιτηταὶ περιεστοίχουν τὸν ἡγεμόνα καὶ ὅτι αὐτοὶ εἶχον ζητήσαι τὸν περίπατον τοῦτον.

Δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνου, ἡ λέσχη τῆς πόλεως ἔδωκε χορὸν πρὸς τιμὴν του. Ἡ αὐτοκράτειρα ἔφερον ἐσθῆτα χρώματος ἀνοικτοῦ καλυπτομένην ὑπὸ τριχάπτων καὶ θαυμάσιον περιδέραιον ἐξ ἀδαμάντων. Ὁ

συρμός ἐπέβαλε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰς ἐσθῆτας πολὺ συνεσφιγμένας. Τὰ φορέματα τῶν Βρασιλιανῶν δεσποινῶν ἦσαν τόσον στενά, ὥστε μόλις ἠδύναντο νὰ χορεύσωσιν. Εἰς τὸν χορὸν πτρίσταντο κομφότατοι ἱερεῖς. Οἱ Βρασιλιανοὶ εἶνε εἰς ἄκρον φιλόθησκοι. Ὁ Ναβάβτης Βρασιλίας βαρῶνος Φριβούργ παρευρίσκειτο εἰς τὴν ἐορτήν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἄνδρες ἐν Βρασιλίᾳ φέρουσι πολλοὺς ἀδάμκντας. Ὁ βαρῶνος Φριβούργ ἔφερε τοὺς μεγαλειτέρους.

Καθ' ἐκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον, ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἐδέχοντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Χριστοφόρου. Ὁ κόσμος τῆς ἀνωτέρας περιωπῆς εἰσῆρχετο εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὁ λαὸς δ' εἶχεν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὸν κῆπον. Τὰ ἀνάκτορα τοῦ Χριστοφόρου εἶνε μεγάλη ἄρρυθμος οἰκοδομή. Πολυτελής ἐπίπλωσις δὲν ἀπαιτεῖται ἐν Βρασιλίᾳ, ἕνεκα τοῦ θερμοῦ καὶ ὑγροῦ κλίματος, ὅπερ φθείρει τὰ ὑφάσματα, μὴ ὑπολογιζομένων καὶ τῶν δηλητηριωδῶν ἐντόμων, τὰ ὁποῖα εἰσδύουσι μεταξὺ τοῦ μαλλίου καὶ τοῦ χόρτου.

Ὁ δὸν Πέτρος κοιμᾶται ὡς οἱ ὑπήκοοί του, ἐπὶ σκληρᾶς ξυλίνης κλίνης, καλυπτομένης διὰ ψάθης. Ἄλλοι προτιμῶσι τὰς αἰώρας. Τὸ παλάτιον εἶνε ἀπλούστατα διεσκευασμένον. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα περιήρχοντο τὰς αἰθούσας, λέγοντες ὀλίγας λέξεις πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν κεκλημένων, εἶτα δὲ κατήρχοντο εἰς τὸν κῆπον. Μὴ ὦν πλούσιος ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε πολυτελής κατὰ τὰς ἐορτάς του.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ πριγκήπισσα εἶνε γνωστὴ διὰ τὴν φιλαργυρίαν τῆς, ἐλάττωμα κοινὸν εἰς τοὺς νεωτέρους ἡγεμόνας. Ἐλάττωμα εὐεξήγητον ἄλλως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῶν αἰφνιδίων ἐπαναστάσεων.

Τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἡ αὐτὴ διέτριβεν ἐν Πετροπόλει, ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ κόλπου.

Ἡ Πετρούπολις ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸ Βάδεν, εἶνε δὲ ἄλλως-γερμανικὴ ἀποικία. Περιβάλλεται ὑπὸ παρμεγίστων ὄρεων καὶ ἀδιεξόδων δασῶν, οἰκουμένων ὑπὸ πληθοῦς πιθήκων καὶ ψιτακῶν. Ἡ βλάστησις εἶνε ὑπερέτερα πάσης περιγραφῆς· ἀποτελεῖται ἀπὸ χειμάρρους ἀνθισμένων σχοίνων, θαμνωδῶν συστάδων καὶ φοινίκων ὑψομένων δίκην στηλῶν πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὰ ὄρη τῆς Πετροπόλεως ἔχουν ὕψος 1200 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἀλλὰ τὸ δροσερὸν αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκατάπαυστον βροχὴν. Οἱ κάτοικοι μόλις ὀλίγας ὥρας αἰθρίας καθ' ἐκάστην ἀπολαμβάνουσιν. Θερμὸς κατακλυσμός, διαρκὴς καὶ ἀφόρητος ὕγρασία.

Τὸ παλάτιον τῆς Πετροπόλεως εἶνε πολὺ λιτώτερον τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Χριστοφόρου. Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια δίδει ἐν αὐτῷ ἔσπε-

(1) Οἱ Μαῦροι οὗτοι εἶνε ἐγκληματῆαι ἐπιφοβοί, καθεργαμένοι ἐν ταῖς φυλακαῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συντήρησις των εἶνε πολυδάπανος, ἀφήνουσιν αὐτοὺς ἐλευθέρους τότε δὲ μεταβάλλονται ἐκ νέου εἰς κλέπτας καὶ ληστές. Φέρουσι μεθ' ἐαυτῶν εἶδος σιδηρῶν οὐλῶν, διὰ τῶν ὁποίων σχίζουσι πρέχοντες, τὰ μέλη τῶν διαδοτῶν. Φαίνεται ὅτι τοὺς μεταχειρίζονται καὶ οἱ πολιτικοὶ κατὰ τὰς ἐκλογάς. (Σημ. Μ. Ὀλίγον ἀπίστευτα πράγματα!)

ρίδας τινάς, ὅπως ἀστικὰς διὰ τὴν μεγάλην ἀπλότητα. Μία τελευταία λεπτομέρεια. Ὑπὸ τὸν τροπικὸν ἢ ἐφίδρωσις εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν. Λογικὸν λοιπὸν εἶνε οἱ κάτοικοι νὰ φέρωσιν ἐνδύματα εὐρέα κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τρόπον, ἀλλ' ὁ συρμὸς ἐπιβᾶλλει πανταχοῦ τὸν νόμον του. Τὰ ἐνδύματα βυπαίνονται ἐκ τοῦ ἰδρώτος εἰς τοὺς ὤμους, τοὺς ἀγκῶνας, παντοῦ. Αἱ μεγαλείτεροι κυρίαί τὰ πλύνουσι, τὰ γυρίζουσι ἢ οἰκονομία εἶνε οἰκονομία. Ἡ πολυτέλεια εἶνε οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ ἄλλοι πολυτίμιμοι λίθοι, οἵτινες δὲν ἀλλοιοῦνται.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια διάγει βίον σπαρτιατικόν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐμποιεῖ μᾶλλον τὴν ἐντύπωσιν προέδρου δημοκρατίας ἢ μονάρχου.

Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλάκις τοῦ ἔτους ὁ αὐτοκράτωρ ὑπεβάλλετο εἰς τελετὰς παρωχημένων χρόνων. Ὄφειλε νὰ φέρῃ ἐνδυμασίαν τοῦ ἸΕ' αἰῶνος ἐκ λευκοῦ λειοσηρικοῦ καὶ μακρόουρον μανδύαν ἐκ μουσελίνης, ὃν συνέστρεφεν ἀνυπομονῶν περίξ τοῦ βραχίονος. Κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν Βουλῶν, οἱ Βρασιλιανοὶ ἐπέμενον νὰ βλέπωσι τὸν αὐτοκράτορα αὐτῶν ἐντὸς ὑλοφράκτου ἀμάξης, συρομένης ὑπὸ ὀκτῶ ἡμιόνων. Ὁ δὸν Πέτρος ἔφερε τότε ἐπὶ κεφαλῆς τὸ στέμμα καὶ μανδύαν μετ' ἐπινωτίου, ὑπόρραφον διὰ πτερῶν κιτρίνων πτηνῶν, λίαν σπανίων. Ἀμφίβολον ἂν οἱ Βρασιλιανοὶ θὰ εὕρωσι πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τόσον ἀνεπίδεικτον. (1)

Κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν Βουλῶν, διαρκούσης τῆς τελετῆς περὶ ἧς εἶπομεν ἀνωτέρω, πρεσβευταὶ τινες μετὰ μεγίστης δυσκολίας συνεκράτουν τὸν γέλωτα. Ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς τὴν σοβαρότητά του ἐτήρει δυνάμει τῆς ἐξέως.

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Βρασιλίας ἐνθυμίζει ὅτι ὁ δὸν Πέτρος εἶνε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ὁ δεῦτερος αὐτοκράτωρ, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ στερηθῆ τοῦ στηρίγματος τῶν μεσαιῶν τάξεων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων. Ὁ πρῶτος ἀπώλεσεν τὴν ζωὴν, (2) ὁ δεῦτερος τὸν θρόνον. (Lydie Paschkoff) Δ. Κ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐυεργετηθεὶς λησμονεῖ τὴν εὐεργεσίαν ὅταν τὴν ἐνθυμῆται ὁ εὐεργετήσας.

*

Ἀληθινὰ εὐτυχῆς εἶνε ἐκεῖνος ποῦ νομίζει πῶς εἶνε.

*

Εὐκολώτερα μυρίζεται ὁ κατεργάτης τὸν τίμιον ἄνθρωπον παρὰ ὁ τίμιος ἄνθρωπος τὸν κατεργάτην.

(1) Ἀναφέρεται ὅτι πρόεδρος μιᾶς τῶν νοτιοαμερικανικῶν δημοκρατιῶν εἶχε παραγγεῖλει καὶ ἔφερε ἀδαμαντοκόλλητον ἄλυσιν ὠρολογίου, ἀξίας πολλῶν ἑκατοστίων χιλιᾶδων φράγκων.

(2) Ὁ Ἀλέξανδρος Β' τῆς Ρωσίας. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ μηδενισταὶ ἐστρατολογήθησαν ἐν μέρει μετὰ τῆς μερίδος ἐκείνης τῆς ἀριστοκρατίας, ἣ ὅποια ἐξημιώθη ἐκ τῆς χειραφετήσεως τῶν δουλοπαροικίων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

«Ὅστις εὕρη τὸ παρὸν χαρτίον, ἂν εἶνε τίμιος νέος, παρακαλεῖται νὰ γράψῃ πρὸς τὴν μίς Μαίρην Χ... εἰς Λέβιστον (Ἡνωμέναις Πολιτείαις).

Τοιοῦτον ἦτο τὸ περιεχόμενον ἀνοικτοῦ γράμματος τὸ ὁποῖον εὗρε πρὸ τιῶν μηνῶν ἐντὸς δέματος ξυλίνων ὀδοντογλυφίδων ὑπάλληλός τις ξενοδοχοῦ ἐν Κανσας. Ὁ εὐρὼν αὐτὸ ἔτυχε νέος ἔχων τὸ προσὸν τὸ ὁποῖον ἐζητεῖ ἢ γράφουσα. Ἐν ἀρχῇ ἐμειδίσαε καὶ ἔβαλε τὸ παράδοξον χαρτίον εἰς τὸ θυλάκιον. Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ ἐνθυμῆθη τὸ ἀνέγνωσε πάλιν καὶ ἔρχισε νὰ σκανδαλίζεταί ὑπὸ τῆς περιεργείας.

Ποία νὰ εἶνε αὕτη ἡ Μαίρη; Νὰ εἶνε εὐμορφος, ἐνάρετος, εὐφυῆς; Τὸ ἄγνωστον τὴν περιεβαλλε δι' ὄλων αὐτῶν τῶν προσόντων. Ἐπὶ τέλους μετὰ δισταγμῶν δύο τριῶν ἡμερῶν ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ χάριν ἀστειότητος τάχα. Ἐκ τούτου ἐγένετο ἀρχὴ θελκτικωτάτης ἀλληλογραφίας, ἀνταλλαγῆ φωτογραφιῶν, αἰσθηματολογίας καὶ... γάμος.

ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Ἐν Νέφ Μεξικῷ ἐγένετο πρὸ τινος ἢ ἐξῆς μονομαχία μεταξύ ἑνὸς Ἰνδοῦ καὶ ἑνὸς Μεξικανοῦ κτηνοτρόφου πρωτάκκουστου διὰ τὴν βαρβαρότητά της. Κατὰ τοὺς τεθέντας ὑπὸ τῶν μαρτύρων ὅρους ἕκαστος τῶν ἀντιπάλων ὄφειλε νὰ προτείνῃ τοὺς δακτύλους τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ν' ἀποκόπητῃ δὲ αὐτοὺς κατὰ σειρὰν ὁ ἕτερος διὰ μάχαιρας. Ὁ ὑφιστάμενος τὸν φρικώδη ἀκρωτηριασμὸν ὑπεχρεοῦτο νὰ τηρήσῃ ἀπάθειαν ἂν ἐδειλία πρὸς στιγμὴν ὁ ἀντίπαλος εἶχε δικαίωμα νὰ βυθίσῃ τὴν μάχαιραν εἰς τὰ στήθη του.

Ὁ κλῆρος ἠνόησε τὸν Ἰνδόν, ὅστις ἀπέκοψε πρῶτος τὸν λιγανὸν τοῦ Μεξικανοῦ, χωρὶς αὐτὸς νὰ ταραχθῆ, ποσῶς. Δεύτερος ὁ Μεξικανὸς ἀπέκοψε τὸν ἀντίχειρα τοῦ Ἰνδοῦ. Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ ἀκρωτηριασμὸς μέχρι τοῦ τετάρτου δακτύλου μετ' ἴσης ἐκατέρωθεν ἀφοβίας. Ἦτο δὲ ἐτοιμὸς ὁ Ἰνδὸς ν' ἀφαιρέσῃ καὶ τὸν πέμπτον δάκτυλον τοῦ ἀντιπάλου, ὅτε ὁ μάρτυς τοῦ Μεξικανοῦ βλέπων τὸν φίλον αὐτοῦ λιποψυχοῦντα ἐκ τῆς αἰμορραγίας ἔσυρε πολὺκροτον καὶ ἐπυροβόλησεν εἰς τὰ στήθη τὸν Ἰνδόν, ὅστις ἔπεσεν ἄπνους. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μεξικανὸς δὲν θὰ ἐπιζῆσῃ, ὡς φαίνεται, μετὰ τὸν φρικώδη ἀκρωτηριασμὸν, ὃν ὑπέστη. Οἱ δὲ μάρτυρες θὰ δικασθῶσιν ὡς συνεργοὶ τῆς φρικώδους αὐτῆς πάλης.

ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

Ἐν Λονδίῳ τυρέμπορος τις γοητευθεὶς ἐκ τοῦ κάλλους τῆς συζύγου ἑνὸς κούρεως τὴν ἐξίλησε διὰ τῆς βίας εἰς τὴν παρειάν. Ὁ ἐρωτόληπτος ἐγκληματίας ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ προσβληθέντος συζύγου εἰς τὸ δικαστήριον, ἣ δὲ κυρία ἐζήτηε ἐκεῖ μεγαλοφώνως τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ αὐθάδους αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις τὸ δικαστήριον εὐρὸν ὡς ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν τὸ κάλλος τῆς φιληθείσης κατεδίκασεν ἐν ἀρχῇ τὸν τυρέμπορον εἰς τὴν πληρωμὴν ἡμισίας λίρας — ἀντίτιμον τοῦ φιλήματος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ